

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6To/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 9515100091
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9515100091.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na verejnom zasadnutí konanom 28. novembra 2019 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného E. Z. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 6. mája 2019, sp. zn. BB-4T/18/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „ŠTS" alebo „súd") rozsudkom zo 6. mája 2019, sp. zn. BB-4T/18/2015, rozhodol podľa § 285 písm. b) Tr. por., tak, že obžalovaného E. Z. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor ÚŠP GP SR"), sp. zn. VII/2 Gv 217/13-1000-40, zo 4. mája 2015 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po tom ako C. B. v presne nezistenom období roku 2013 na internetovom portáli zverejnil ponuku s možnosťou vybavenia technickej a emisnej kontroly, si dňa 10. marca 2014 C. B. počas telefonической komunikácie vyžiadal od H. P., v súvislosti s vybavením technickej a emisnej kontroly na osobnom motorovom vozidle zn. Hyundai i20, EČ: L sumu 110,- eur, z ktorej suma 59,- eur mala byť určená na úhradu poplatkov v zmysle platného cenníka, suma 20,- eur mala byť určená kontrolnému technikovi Stanice technickej kontroly J., s.r.o., so sídlom V., Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „R.") a zvyšnú časť sumy 30,- eur si za sprostredkovanie mal podeliť spolu so svojím otcom E. B., následne dňa 12. marca 2014 v čase medzi od 08:30 h do 10:30 h v Novom Meste nad Váhom, na parkovisku Obchodného domu Tesco, E. B. prijal od H. P. požadovanú sumu, ktorú následne podľa popísaného postupu rozdelil, pričom E. Z., ako kontrolný technik R., prijal dňa 12. marca 2014 v čase od 10:20 h do 12:42 h v priestoroch budovy Stanice technickej kontroly na V. v Novom Meste nad Váhom od E.

B., finančnú hotovosť vo výške 20,- eur, pozostávajúcu z dvoch kusov bankoviek v nominálnej hodnote 10,- eur ako úplatok za to, že na osobnom motorovom vozidle zn. Hyundai i20, EČ: L VIN: H vykoná technickú a emisnú kontrolu podľa zákona NR SR č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov so záverom, že vozidlo aj v prípade zistených nedostatkov uzná za spôsobilé na prevádzku, a zvyšnú časť sumy 30,- eur si na Trenčianskej ceste v Novom meste nad Váhom v osobnom motorovom vozidle zn. VOLKSWAGEN PASSAT, EČ: J za sprostredkovanie podelil C. B. spolu s E. B.,

pretože

skutok nie je trestným činom.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní (č. l. 246) podal prokurátor ÚŠP GP SR odvolanie, ktoré písomne odôvodnil podaním z 5. júna 2019. Z obsahu odôvodnenia odvolania vyplýva, že prokurátor sa nestotožnil so spôsobom vykonania dôkazov samosudcu, ktoré podľa jeho názoru následne viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej. Poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci bolo vydaných viacero rozsudkov, pričom v predchádzajúcich rozhodnutiach súdu prvého stupňa došlo vždy k uznaniu viny obžalovaného. Spochybnil skutočnosť, že nebola jednoznačne preukázaná povaha sumy 20,- eur, ktorú prevzal obžalovaný v súvislosti s výkonom kontroly motorového vozidla zn. Hyundai i20, EČ: L. XXXXG. Na druhej strane bol prokurátor toho názoru, že ŠTS správne dospel k záveru, pokiaľ vyhodnotil výpovede svedkov Ing. J. P. a U. H. za účelové a sporné v snahe pomôcť obžalovanému. Prokurátor ÚŠP GP SR uviedol, že obžalovaný nielen prevzal tieto peniaze, ale ich aj reálne odniesol do svojej kancelárie, kde si ich uložil k svojim veciam - na stole. Obrana obžalovaného, ktorý peniaze nestihol riadne odovzdať do pokladne je podľa názoru prokurátora ÚŠP GP SR nelogická. Výslovil názor, že pokiaľ obžalovaný mal dosť času prerušiť výkon kontroly iného vozidla, prevzaté peniaze odniesť do svojej kancelárie a tu ich uložiť, nepochybne mal aj dosť času, aby tieto peniaze odovzdal do pokladne. Zdôraznil, že ani k zadržaniu obžalovaného nedošlo bezprostredne po prevzatí peňazí, ale s časovým odstupom. Zhrnul, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva záver, že obžalovaný mal reálne možnosť prevzatú sumu odovzdať do pokladne, pokiaľ by skutočne išlo o poplatok za vybavenie vozidla mimo poradia. Pokiaľ si túto sumu obžalovaný ponechal, uložil si ju k svojim veciam a neodovzdal do pokladne, uvedenú sumu 20,- eur možno podľa názoru prokurátora ÚŠP GP SR dôvodne považovať za úplatok v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má prokurátor ÚŠP GP SR za to, že obžalovaný sa svojim konaním dopustil zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. v zmysle podanej obžaloby, a preto považuje rozhodnutie prvostupňového súdu zo 6. mája 2019 za vecne nesprávne. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora ÚŠP GP SR sa obžalovaný nevyjadril v súdom stanovenej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por., po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že v danej veci odvolací súd viackrát rozhodoval. V danej trestnej veci uznesením vyšetrovateľa Prezídia PZ NAKA, ČVS: PPZ-878/NKA-PK-BA-2013 z 13. marca 2014 bolo v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie obžalovaným C. B., E. B. a E. Z. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. Prokurátor ÚŠP GP SR podal dňa 4. mája 2015 pod sp. zn. VII/2 Gv 217/13/1000-40, obžalobu na obžalovaných C. B., E. B. za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a na obžalovaného E. Z. za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Rozsudkom ŠTS z 20. júla 2015, sp. zn. BB-4T/18/2015, boli obžalovaní C. B., E. B. uznaní vinnými zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný E. Z. bol uznaný vinným zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom ako C. B. v presne nezistenom období roku 2013 na internetovom portáli zverejnil ponuku s možnosťou vybavenia technickej a emisnej kontroly, si dňa 10. marca 2014 C. B. počas telefonической komunikácie vyžiadal od H. P., v súvislosti s vybavením technickej a emisnej kontroly na osobnom motorovom vozidle zn. Hyundai i20, EČ: L sumu 110,- eur, z ktorej suma 59,- eur mala byť určená na úhradu poplatkov v zmysle platného cenníka, suma 20,- eur mala byť určená kontrolnému technikovi Stanice technickej kontroly J., s.r.o., so sídlom V., Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „R.“) a zvyšnú časť sumy 30,- eur si za sprostredkovanie mal podeliť spolu so svojím otcom E. B., následne dňa 12. marca 2014 v čase medzi od 08:30 h do 10:30 h v Novom Meste nad Váhom, na parkovisku Obchodného domu Tesco, E. B. prijal od H. P. požadovanú sumu, ktorú následne podľa popísaného postupu rozdelil, pričom E. Z. ako kontrolný technik R., prijal dňa 12. marca 2014 v čase od 10:20 h do 12:42 h v priestoroch budovy Stanice technickej kontroly na V. v Novom Meste nad Váhom od E. B., finančnú hotovosť vo výške 20,- eur, pozostávajúcu z dvoch kusov bankoviek v nominálnej hodnote 10,- eur ako úplatok za to, že na osobnom motorovom vozidle zn. Hyundai i20, EČ: L VIN: H vykoná technickú a emisnú kontrolu podľa zákona NR SR č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov so záverom, že vozidlo aj v prípade zistených nedostatkov uzná za spôsobilé na prevádzku, a zvyšnú časť sumy 30,- eur si na Trenčianskej ceste v Novom Meste nad Váhom v osobnom motorovom vozidle zn. VOLKSWAGEN PASSSAT, EČ: J za sprostredkovanie podelil C. B. spolu s E. B.

Obžalovanému E. B. bol uložený podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon uloženého trestu podmienčne odložil, súčasne mu uložil probačný dohľad nad správaním počas skúšobnej doby. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. súd obžalovanému uložil obmedzenie - zákaz stretávania sa počas skúšobnej doby s technikmi a pracovníkmi staníc technickej kontroly na území Slovenskej republiky. Zároveň mu súd podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 160,- eur (stošesťdesiat eur) a pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) týždne.

Obžalovanému C. B. bol za spáchanú trestnú činnosť podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienčne odložil a uložil mu probačný dohľad nad správaním počas skúšobnej doby v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. mu súd uložil obmedzenie - zákaz stretávania sa počas skúšobnej doby s technikmi a pracovníkmi staníc technickej kontroly na území Slovenskej republiky. Zároveň mu súd podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 160,- eur (stošesťdesiat eur) a pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu uložil obžalovanému podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) týždne.

Obžalovanému E. Z. bol za spáchanú trestnú činnosť uložený podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad správaním počas skúšobnej doby v trvaní 5 (päť) rokov. Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. súd uložil obžalovanému obmedzenie - zákaz stretávania sa počas skúšobnej doby s technikmi a pracovníkmi staníc technickej kontroly na území Slovenskej republiky. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 160,- eur (stošesťdesiat eur). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu súd uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) týždne. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať povolanie technika stanice technickej kontroly na dobu 5 (päť) rokov.

Proti tomuto rozhodnutiu podali obžalovaní C. B. a E. Z. v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Obžalovaný C. B. prípisom z 15. marca 2016 vzal podané odvolanie späť. Späťvzatie odvolania vzal na vedomie predseda senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6 To 2/2016, z 12. apríla 2016.

Na podklade podaného odvolania obžalovaného E. Z. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením, sp. zn. 6 To 2/2016, z 21. decembra 2016 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a treste u obžalovaného E. Z. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil ŠTS, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia najvyšší súd poukázal na to, že rozsudok súdu prvého stupňa je chybný pre chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na objasnenie ktorých treba dôkazy opakovať a vykonať ďalšie dôkazy. Najvyšší súd vytkol prvostupňovému súdu skutočnosť, že z výpovedí E. B. a E. Z. na hlavnom pojednávaní nevyplývajú žiadne skutočnosti zo skutkovej vety týkajúce sa záveru o tom, že aj v prípade zistených nedostatkov sa vozidlo uzná za spôsobilé na prevádzku. Najvyšší súd skonštatoval, že je nesporne preukázané, že E. B. odovzdal E. Z. 20,- eur na STK, ktorý si tieto peniaze nepýtal. Najvyšší súd mal za preukázané, že peniaze neboli za urýchlené vybavenie STK. Zdôraznil, že podstatnou chybou prípravného konania bol výsluch obžalovaného v rozpore s ustanovením § 122 Tr. por., rovnako aj na hlavnom pojednávaní nebol výsluch obžalovaného vykonaný v súlade s § 258 ods. 1 Tr. por. Najvyšší súd nariadil prvostupňovému súdu odstrániť nejasnosť z protokolácie obžalovaného C. B. na č. 1. 83 spisu, a to „ (...) čo myslí tým, že je to vybavené, jako, že sa vybaví estekáčka a emisná skrátka, že prejde cez kontrolu, pán Z. sa o to postará (...)“, nakoľko podľa názoru najvyššieho súdu nebolo zrejmé, či je to otázka vyšetrovateľky alebo aj odpoveď obžalovaného. Najvyšší súd Slovenskej republiky bol toho názoru, že ak nebol v prípravnom konaní vykonaný výsluch obžalovaných v súlade so zákonom, tak tieto nedostatky mali byť napravené na hlavnom pojednávaní. Ďalej uložil prvostupňovému súdu povinnosť odstrániť rozpory vo výpovediach obžalovaných a agenta H. P. a v prípade splnenia podmienok v zmysle § 125 ods. 3 Tr. por. vykonať postup v zmysle § 125 Tr. por. za účelom odstránenia rozporov. Najvyšší súd zdôraznil, že skutok nie je možné postaviť na tom, čo je uvedené v inzeráte, ale skutočnosti uvedené v skutkovej vete musia zodpovedať vykonanému dokazovaniu a nie skutočnostiam uvedeným v inzeráte. Na záver uviedol, že úlohou prvostupňového súdu bude zopakovať výsluchy svedkov (predtým obžalovaných E. B. a C. B.) tak, aby zodpovedali a boli v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a na základe vykonaných dôkazov ustáliť spáchanie skutku. Po doplnení dokazovania mal prvostupňový súd vo veci opätovne rozhodnúť na základe správne zisteného skutkového stavu.

Po vrátení veci a vykonaní dokazovania ŠTS uznal obžalovaného rozsudkom z 12. apríla 2017, sp. zn. BB-4T/18/2015, vinným z toho istého trestného činu ako v predchádzajúcom zrušenom rozhodnutí a uložil mu rovnaký trest za spáchanú trestnú činnosť. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že svoje rozhodnutie založil na výpovedi svedka P., o pravdivosti ktorej nemal pochybnosti z dôvodu, že jeho vyjadrenia korešpondujú so zabezpečenými zvukovými a obrazovo-zvukovými záznamami.

Na základe odvolania obžalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím, sp. zn. 6 To 3/2017, z 20. februára 2019 podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva, že v konaní sa vôbec nepodarilo rozptýliť pochybnosti o tom, či obžalovaný prijal úplatok od E. B., nakoľko v danej trestnej veci neboli objasnené okolnosti v postupoch na stanici technickej kontroly, či obžalovaný E. Z. po vykonanej kontrole STK a EK a po prevzatí sumy 20,- eur od E. B., nevydal pokladničný blok za poplatok na prednostné vybavenie v dôsledku toho, že nemal ukončenú predchádzajúcu kontrolu motorového vozidla a mohol poplatok zaúčtovať neskôr. Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil súdu prvého stupňa, aby vykonal výsluch U. H., pracovníčky príjmu vozidiel na stanici technickej kontroly s prihliadnutím na listinný dôkaz - cenník za výkon kontrol technického

stavu vozidiel ohľadom spôsobu platby, prípadne zaúčtovania a iných skutočností, ktoré vyplývajú z dokazovania. Ďalej uložil súdu, aby vypočul k týmto okolnostiam Ing. J. P., splnomocneného konať v mene spoločnosti J., spol. s r.o.

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica po vrátení veci na hlavnom pojednávaní konanom 6. mája 2019 vypočul svedkyňu U. H. a svedka Ing. J. P. a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s právnym záverom uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku a v tejto súvislosti považuje za potrebné opätovne uviesť, že nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie vo veci je náležité zistenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje nielen zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, ale aj objasňovanie okolností a vykonávanie dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného. Každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie vo veci musí byť v súlade s uvedenou zásadou spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať žiadnu pochybnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo opačného záveru. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, bude nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.

Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že dôvodné pochybnosti sa vzťahujú nielen na samo zistenie skutkového stavu, ale aj na možnosť obstarania a vykonania ďalších dôkazov, ktoré by tento skutkový stav, resp. vykonané dokazovanie zmenili. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vyžaduje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Ako uviedol Európsky súd pre ľudské práva, zásada in dubio pro reo, ktorá je špecifickým výrazom zásady prezumpcie neviny, vyžaduje, aby sudcovia nevychádzali z vopred poňatého presvedčenia, že obžalovaný spáchal čin, ktorý je mu kladený za vinu, ale aby dôkazné bremeno spočívalo na obžalobe a aby prípadné pochybnosti boli využité v prospech obžalovaného (viď rozsudok ESĽP vo veci Melich a Beck proti Českej republike z 24. júla 2008, č. 35450/04).

Na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. dospel prvostupňový súd k správne záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok uvedený v obžalobe prokurátora ÚŠP GP SR, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný E. Z., je trestným činom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. vyslovil, existenciu, ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, ktoré skutočnosti bránia vyvodu spoľahlivého záveru, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, spáchal obžalovaný a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú. Spôsobu, ktorým súd hodnotil vykonané dôkazy, nemožno podľa názoru najvyššieho súdu nič vytknúť, pretože jeho hodnotenie vykonaných dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia. Najvyšší súd si preto plne osvojil závery súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozsudku. ŠTS postupoval správne, pokiaľ vyhodnotil, že nebolo možné preukázať účel platby 20,- eur, ktorú mal podľa obžaloby prijať obžalovaný E. Z. ako úplatok za to, že na motorovom vozidle vykonal STK a EK.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu, v danej trestnej veci nešlo o konanie v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu, ktorým je riadny výkon technickej a emisnej kontroly, nakoľko v konaní sa nepodarilo bez pochybností preukázať prijatie úplatku obžalovaným. V danej trestnej veci nebol produkovaný dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného z porušovania povinností vyplývajúcich z jeho

zamestnania technika. Naopak zo svedeckých výpovedí Ing. J. J. a U. H. je zrejmy spôsob prednostného vybavenia vozidiel, ktorý je upravený v cenníku za výkon kontrol technického stavu vozidiel s tým, že poplatok v sume 20,- eur za uvedenú službu je možné uhradiť po vykonaní kontroly STK a EK v prípade skrátenia čakacej doby na minimum. V konaní bolo ďalej preukázané, že zákazník môže za poskytnutú službu zaplatiť pracovníčke príjmu vozidiel, ale aj priamo technikovi, pričom doklad o úhrade vystaví osoba zodpovedná za prevádzku registračnej pokladnice. Je ďalej potrebné poznamenať, že vzhľadom na spôsob vykonávania technickej a emisnej kontroly, ktorý je monitorovaný kamerovým systémom a v rámci ktorého sú hodnoty z merania emisií automaticky zaznamenávané, nie je možné tieto údaje dodatočne modifikovať.

Pokiaľ ide o námietky prokurátora, je zrejme, že prokurátor v odvolaní presadzuje iné hodnotenie dôkazov, než aké urobil súd. Najvyšší súd v tejto súvislosti konštatuje, že hodnotenie vykonaných dôkazov rozsudku súdu spadá do okruhu hodnotenia dôkazov a zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku na podklade úplného zistenia skutkového stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory.

Nie je dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku skutočnosť, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného. V danej trestnej veci pretrvávajú dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, a preto ŠTS rozhodol správne v prospech obžalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, a preto odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.